

Læserne og redaktionen

"Kom, la os ta' en sang,,

Grønlands første børne-LP indspillet under Aasivik 79. „Fam“ (ULO 6)

I december 1978 bragte tidsskriftet Grønland et interview med Juaaka (Karl Johan Lyberth) i forbindelse med hans debut-LP „Alle mine frænder“. For den plade (ULO 3) fik Juaaka tildelt Statens Kunstfonds produktionspræmie på 5000 kr., der gives til komponister som anerkendelse i forbindelse med udgivelse af værker, hvor det økonomiske udbytte ikke står i rimeligt forhold til den kunstneriske indsats.

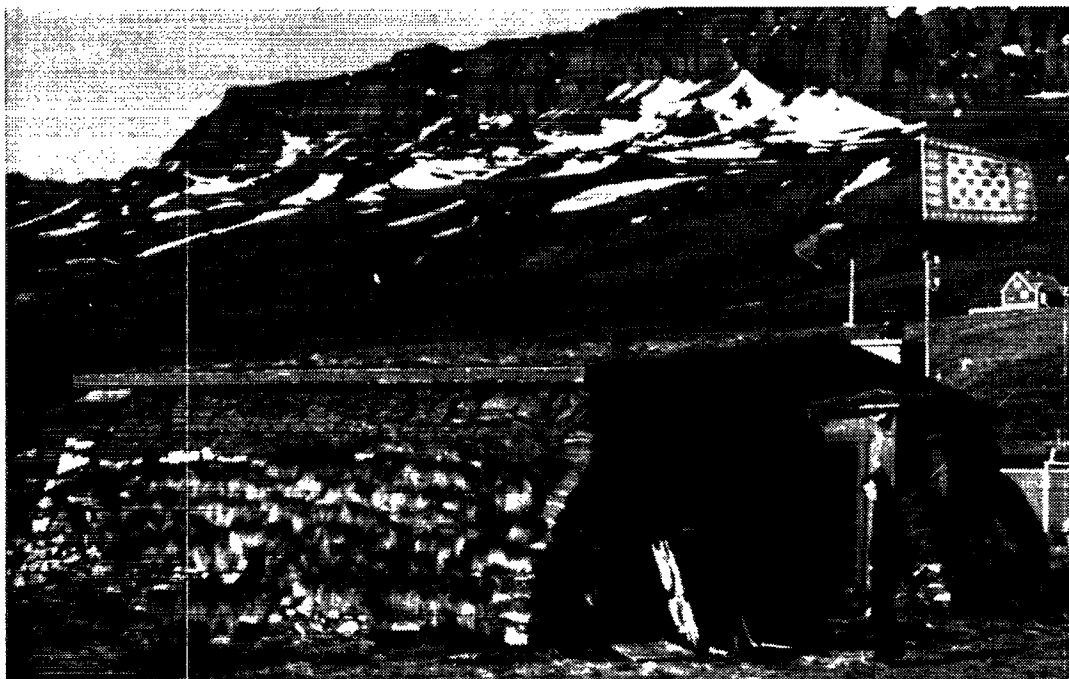
I Aasivik 79 i Qullissat var Juaaka primus motor ved optagelsen af pladeselskabet Ulo's børne-LP. Pladen (ULO

6) hedder „Fam“, et „grønlandsk“ ord, som sproginteresserede ikke kan slå op i ordbøgerne. Det forklares imidlertid af Juaaka på pladens omslag, hvor han skriver:

For at forstå titlen på denne børne-LP „Fam“ kræver det et vist kendskab til grønlandsk hverdag og sprogbrug. Af og til opstår der nemlig tisløseladende helt ningsløse ord, som alle og enhver går rundt og siger til hinanden.

En del af disse „slang“-ord synger Lars Petter om i sin „Aasivitternes Kælesang“, hvor han bruger de lokale dia-

Lydstudiet i Qullisat.

lekters „drille-ord“ til at fortælle om alle de forskellige mennesker, der mødes i Aasivik.

Ordet „fam“ kommer af det danske „fem“ og kan af og til erstattes med at man blot rækker hånden frem og viser fem fingre. Det kan betyde alt muligt – „var der noget“ – der blev du narret“ – „skråt op“ o. lign.

Her på børnepladen har vi prøvet at fremhæve den glade side af tilværelsen – den grønlandske humor og den umiddelbare glæde ved at synge sammen. Her drejer det sig ikke primært om at synge rent og smukt, men om at have det godt sammen og more sig.

Meeqqat – børnegruppen, der synger de fleste sange her på pladen, var ikke en specielt udvalgt gruppe. Det var børn, der var med til Aasivik 79, og som havde lyst til osse at give et bidrag til musik-

optagelserne. I 3 dage øvede vi os og indspillede sangene. Sammen med os fandt børnene ud af hvilke sange de ville synge. Erni på 5½ år var vist den yngste og Suusi på 15 var den ældste. Peter som spillede single-guitar var 14½. På nær et par stykker kom børnene fra Uumannaq.

Den umiddelbare glæde ved at synge sammene kommer på pladen frem i mange af de traditionelle og nyere sange, – måske aller mest i Juaaka's „Qaa, tamatta appitta:“

Kom lad os ta' en sang,
allesammen.

Vi har det så skægt,
når vi synger sammen.

Når vi synger sammen
er der ingenting i vejen,
så, lad os ta' en sang
allesammen.